

Drodzy Maturzyści,

Przez wszystkie lata mojej pracy na stanowisku dyrektora szkoły starałam się w tym szczególnym dniu - dniu rozstania, żegnać maturzystów w sposób radosny. Nazywałam tę chwilę - radosnym pożegnaniem. Rozstajemy się, ale przecież nie na zawsze. Drzwi Siedemnastki pozostaną dla Was szeroko otwarte.

Można by długo wymieniać trudy, z którymi przyszło Wam się mierzyć podczas edukacji w szkole średniej. Roztaczać wizje tego, co mogło się zdarzyć, ale się nie zdarzyło, gdyż nastał zły czas. Ale czy to ma sens i czy to coś zmieni?

Powodów do radości znajdzie się wiele. Tych ogólnych i tych szczególnych w wymiarze osobistym każdego z Was.

Analizując straty i zyski pojawia się zjawisko zwane paradoksem szklanki wody. Gdy szklanka napełniana jest wodą do połowy możemy zobaczyć dwa efekty: że szklanka jest w połowie pełna i że zarazem szklanka jest w połowie pusta. W młodości człowiek uczy się dopiero życia, bacznie je obserwuje i ocenia, łatwo dostrzega zatem braki i niedostatki świata. Dla niego przeważnie szklanka jest do połowy pusta. Z biegiem lat coraz częściej widzi się tę drugą opcję. Docenia się to, co jest. Tu i teraz.

Wy macie teraz Waszą młodość i wchodzenie w dorosłość. To piękny czas i trzeba go dobrze wykorzystać, gdyż na nim buduje się dalsze życie. Przed Wami egzamin maturalny - paszport na wymarzone studia. Trudny był ten czas przygotowań, ale wierzę, że poradzicie sobie dobrze.

I choć nie było balu maturalnego - to właśnie dla Was za chwilę zakwitną kasztany.

Może już niebawem na nowo otworzy się świat. Pandemia konsekwentnie odpuszcza. Jeszcze zdążycie nacieszyć się młodością. Jeszcze zdążycie zasmakować życia poza czterema ścianami lockdownu.

Chciałabym, abyście z Siedemnastki wynieśli te najlepsze wspomnienia, bo przecież co nieco się wydarzyło.

Chciałabym, abyście zapamiętali i docenili trud włożony przez wychowawców, nauczycieli i wszystkich pracowników szkoły w Waszą edukację i wychowanie oraz wszystkie projekty i działania, w których braliście udział jako klasa lub indywidualnie. A było tego niemało.

W szczególności dziękuję Wam za wybór tej Szkoły i za wspólnie spędzony czas. Za wszystko, co wnieśliście w jej mury i co na zawsze w nich pozostanie budując niepowtarzalny klimat Siedemnastki. Wspominajcie ją dobrze! Czas przyćmi chwile trudne, porażki i rozczarowania, bo takie zawsze w życiu nam towarzyszą. Niech pozostaną w Was na zawsze te najpiękniejsze wspomnienia. Niech kielich wspomnień wypełni się aż po brzegi! Niech życie dowiedzie, że Siedemnasta była szkołą spełnionych marzeń – jak głosi nasze hasło reklamowe. Niech zatem spełnią się wszystkie Wasze marzenia!

A ten czas osamotnienia i izolacji, w której ciągle jeszcze trwamy, też zapewne odsłoni kiedyś przed nami jakąś wartość. Może jako czas odkrywania siebie samych i swoich pasji, może jako czas nauki cierpliwości i pokory, a może zrozumienia, co w życiu ma dla nas wartość największą. Ten czas czegoś nas nauczył i tę lekcję trzeba przekuć w jakieś dobro. To była wytężona praca nad własnym życiem.

Dziś wyruszacie w dalszą drogę. Pamiętajcie, że Ziemia jest okrągła i z każdego jej miejsca widać horyzont, za którym znajdują się nowe światy do odkrycia. Horyzont, za którym czekają na Was nowe możliwości.

Niech Życie prowadzi Was swoimi szczęśliwymi ścieżkami. Jak powiedziała nasza patrona Agnieszka Osiecka:

"I tylko taką mnie ścieżką poprowadź, gdzie śmieją się śmiechy w ciemności i gdzie muzyka gra."

Wszystkiego Najlepszego!

Małgorzata Iwankiewicz

Dyrektor Szkoły